

กองทุนพัฒนาน้ำบาดาล

.....

กองทุนพัฒนาน้ำบาดาลจัดตั้งขึ้นในกรมทรัพยากรน้ำบาดาล เรียกโดยย่อว่า “กพน.” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายในการศึกษา วิจัย พัฒนา และอนุรักษ์แหล่งน้ำบาดาลและสิ่งแวดล้อม ตามมาตรา 7 จัตวา แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. 2520 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2546 ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (วันที่ 18 มิถุนายน 2546)

ตามมาตรา 7 จัตวา วรรคสอง กำหนดให้ กพน. มีทรัพย์สินและรายได้จากเงิน ดอกผลและประโยชน์อื่นใดที่เกิดจากกองทุน จำนวน 8 รายการ ซึ่งปัจจุบันมีทรัพย์สินและรายได้หลักจาก 3 รายการ คือ

(1) เงินที่โอนมาจากเงินทุนหมุนเวียนน้ำบาดาล

(2) เงินที่ได้จากการเรียกเก็บค่าใช้น้ำบาดาลตามมาตรา 7 (2) ที่นำส่งเข้ากองทุนตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงแต่ไม่เกินร้อยละห้าสิบของเงินดังกล่าว

(3) เงินที่ได้จากการเรียกเก็บค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลตามมาตรา 7 (2/1)

โดยแยกรายละเอียดความเป็นมาของทรัพย์สิน กพน. ดังนี้

รายการที่ (1) เงินที่โอนมาจากเงินทุนหมุนเวียนน้ำบาดาล (ซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยกรมทรัพยากรธรณีเดิม) เป็นเงิน 3,106,500 บาท

รายการที่ (2) เงินที่ได้จากการเรียกเก็บค่าใช้น้ำบาดาลตามมาตรา 7 (2) ที่นำส่งเข้ากองทุนตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงแต่ไม่เกินร้อยละห้าสิบของเงินดังกล่าว ซึ่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมทรัพยากรน้ำบาดาล ได้ออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าใช้น้ำบาดาลที่นำส่งเข้ากองทุนพัฒนาน้ำบาดาล พ.ศ. 2547 โดยกำหนดว่า “เงินที่ได้จากการเรียกเก็บค่าใช้น้ำบาดาลตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 7 (2)ให้นำส่งเข้ากองทุนพัฒนาน้ำบาดาลในอัตราร้อยละห้าสิบของเงินดังกล่าว” และกฎกระทรวงประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 30 กันยายน 2547 เป็นผลให้กฎกระทรวงนี้มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 30 กันยายน 2547 (มาตรา 8 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ.2520 กำหนดว่า กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้) ดังนั้น เมื่อกฎกระทรวงดังกล่าวมีผลบังคับใช้ การจัดเก็บค่าใช้น้ำบาดาลทั่วประเทศ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2547 ต้องนำเงินค่าใช้น้ำบาดาลที่จัดเก็บได้ นำส่งเข้ากองทุนพัฒนาน้ำบาดาลในอัตราร้อยละห้าสิบ ส่วนอีกร้อยละห้าสิบนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน

รายการที่ (3) เงินที่ได้จากการเรียกเก็บค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลตามมาตรา 7 (2/1) นั้น เป็นเงินที่เรียกเก็บเพิ่มจากผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลในเขตวิฤตการณ์น้ำบาดาล (ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง เขตวิฤตการณ์น้ำบาดาล เมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2546 ซึ่งกำหนดให้พื้นที่กรุงเทพมหานคร จังหวัดสมุทรปราการ นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรสาคร นครปฐม และพระนครศรีอยุธยา เป็นเขตวิฤตการณ์น้ำบาดาล ที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. 2520 เพื่อควบคุม กำกับ ดูแล การประกอบกิจการน้ำบาดาลของส่วนราชการหรือองค์การของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือประชาชนทั่วไป ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. 2520 ซึ่งเป็นการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำบาดาลให้เกิดการใช้ประโยชน์สูงสุดอย่างยั่งยืนตลอดไป) เพื่อให้มีการใช้น้ำบาดาลอย่างประหยัดเพิ่มขึ้น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมทรัพยากรน้ำบาดาล ได้ออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเรียกเก็บค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล พ.ศ. 2547 ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2547 เป็นต้นไป ดังนั้น เป็นผลให้การจัดเก็บค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2547 นำส่งเข้ากองทุนพัฒนาน้ำบาดาล (100 %)

